

Artikkel 8.

Veiledning for utfylling av utsendingserklæring for sjåførere

Europakommisjonen har utarbeidet en veiledning om utsending av sjåførere i veitransport for å avklare eventuelle tvilstilfeller som kan oppstå. For å gjøre dette er det nødvendig å avgjøre når en sjåfør er utsendt eller ikke i henhold til direktiv (EU) 2020/1057.

Direktiv 2020/1057 fastsetter spesifikke regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og dets endringer, det siste, direktiv 2018/957, om utsending av arbeidstakere som utføres i forbindelse med tjenesteyting.

Nærmere bestemt skiller direktiv 2020/1057 mellom typene transportoperasjoner avhengig av graden av tilknytning til vertsmedlemslandets territorium. Det er dermed underforstått at sjåførere (som utfører transportoperasjoner i andre medlemsland enn det medlemslandet der arbeidsgiveren til sjåføren er etablert) er (anses å være) utsendt når de utfører: (1) grenseoverskridende transport, som forstås som transport som utføres mellom to medlemsland, eller mellom et medlemsland og et tredjeland, hvorav ingen av dem er det landet der operatøren som utfører disse operasjonene er etablert; (2) eller kabotasjeoperasjoner, som forstås som nasjonale transportoperasjoner på vegne av andre, utført på midlertidig basis på territoriet til et medlemsland av en operatør som er etablert i et annet medlemsland.

Sjåføren anses ikke å være utsendt når han utfører internasjonal bilateral transport, begrenset ekstra laste- og/eller losseaktiviteter, transitt gjennom et medlemslands territorium, eller den innledende eller avsluttende delen av en kombinert transportoperasjon.

Veilederen minner oss om transportørens administrative **forpliktelser** før, under og etter reisen. Mer spesifikt står det at transportselskapet før reisen må sende inn en utsendingserklæring til myndighetene i det medlemslandet der sjåføren er utsendt, og gjøre dette før turen starter og gjennom det flerspråklige offentlige grensesnittet som er koblet til sjåføren, informasjonssystemet for det indre marked (IMI).

Når det gjelder innholdet i utsendingserklæringen, spesifiseres det at transportoperatørens identitet skal oppgis, kontaktopplysningene til en transportleder eller annen kontaktperson, sjåførens identitet, arbeidsavtalens startdato og planlagt start og slutt på utsendingen, samt kjøretøyenes registreringsnummer og transporttjenestene som leveres.

Til slutt i veiledning påpekes det at transportøren må sørge for at sjåførene har en rekke dokumenter til rådighet under reisen som de må vise frem når myndighetene kontrollerer dem: utsendelseserklæring, bevis på transportoperasjoner og fartsskriverregistreringer.

I påvente av innsending fra transportoperatøren og innen en maksimal periode på åtte uker etter mottak av forespørselen fra vertsmedlemslandet, må andre dokumenter sendes gjennom det offentlige grensesnittet som er koblet til IMI. Blant disse dokumentene er: Fraktbrev, arbeidskontrakt, dokumentasjon knyttet til sjåførens godtgjørelse og betalingsbevis, samt timelister knyttet til sjåførens arbeid.

Husk også at myndighetene i medlemslandene ikke kan pålegge transportoperatørene ytterligere administrative krav enn de som er spesifisert i direktivet, for å kontrollere at direktivets bestemmelser overholdes.